KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.9.2023 r.
COM(2023) 569 final

2023/0345 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

dotycząca uchylenia decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2459 w sprawie stosowania podwyższonej opłaty wizowej w odniesieniu do Gambii

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 („kodeks wizowy”)[1] Komisja dokonuje regularnie oceny współpracy państw trzecich w zakresie readmisji i co najmniej raz w roku przedstawia Radzie sprawozdanie.

Na podstawie rocznej oceny współpracy w 2019 r. i przy uwzględnieniu kroków przedsięwziętych przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy danego państwa trzeciego w dziedzinie readmisji oraz zważywszy na ogólne stosunki Unii z danym państwem trzecim Komisja uznała, że Gambia nie współpracowała w wystarczającym stopniu i konieczne jest podjęcie działań. W dniu 15 lipca 2021 r., zgodnie z art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego, Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady zawieszającej stosowanie przepisów art. 14 ust. 6 lit. b), art. 16 ust. 5, art. 23 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 i 2c kodeksu wizowego w odniesieniu do obywateli Gambii. Dnia 7 października 2021 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2021/1781[2].

Zgodnie z art. 25a ust. 2 kodeksu wizowego po wejściu w życie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2021/1781 Komisja stale oceniała współpracę Gambii w zakresie readmisji. Na podstawie rocznej oceny współpracy w 2020 r. Komisja stwierdziła, że zastosowane środki były nieskuteczne, ponieważ pomimo pewnych ograniczonych zmian współpraca w zakresie readmisji była nadal niewystarczająca.

W związku z tym dnia 9 listopada 2022 r. Komisja, zgodnie z art. 25a ust. 5 lit. b) kodeksu wizowego, przyjęła wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady w sprawie stosowania wobec obywateli Gambii podwyższonej opłaty wizowej w wysokości 120 EUR. Dnia 8 grudnia 2022 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2022/2459[3].

Na podstawie wskaźników określonych w art. 25a ust. 2 kodeksu wizowego i zgodnie z ust. 6 tego artykułu Komisja stale ocenia sytuację i przedstawia sprawozdania na temat tego, czy możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy z danym państwem trzecim, oraz, zważywszy również na ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, może przedstawić Radzie wniosek dotyczący uchylenia lub zmiany decyzji wykonawczych, o których mowa w ust. 5 tego artykułu.

Po wejściu w życie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2459, zgodnie z art. 25a ust. 6 kodeksu wizowego Komisja kontynuowała ocenę współpracy Gambii w zakresie readmisji, w tym pomocy udzielanej przy identyfikowaniu obywateli Gambii nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, terminowym wydawaniu dokumentów podróży i organizacji operacji powrotowych.

W wyniku oceny Komisja uznała, że od czasu wejścia w życie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2459 nastąpiła znacząca i trwała poprawa współpracy w zakresie readmisji w odniesieniu do organizacji lotów i operacji powrotowych.

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

[2] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1781 z dnia 7 października 2021 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Gambii.

[3] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2459 z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie stosowania podwyższonej opłaty wizowej w odniesieniu do Gambii.

Współpraca z Gambią w zakresie readmisji jest jednak nadal niewystarczająca, jeżeli chodzi o pomoc w identyfikowaniu obywateli Gambii nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich oraz terminowe wydawanie dokumentów podróży. Ponadto należy zwiększyć zdolność przewozową oferowaną w przypadku lotów czarterowych lub ich częstotliwość, aby umożliwić trwałe zmniejszenie liczby osób nielegalnie przebywających w państwach członkowskich. W związku z tym Komisja uważa, że decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1781 powinna pozostać w mocy.

Przypadek Gambii

W dniu 16 listopada 2018 r. weszło w życie niewiążące unijne uzgodnienie z Gambią o readmisji („dobre praktyki w zakresie identyfikacji i powrotów").

Po przyjęciu decyzji wykonawczej Rady (UE) 2021/1781 Komisja i Wysoki Przedstawiciel zwiększyli swoje zaangażowanie w kontakty z władzami Gambii w kwestii współpracy w zakresie readmisji i podejmowali działania na wszystkich poziomach, zarówno w Brukseli, jak i w Bandżulu, a jednocześnie nadal monitorowali współpracę Gambii.

UE ponownie zwróciła uwagę na konieczność wznowienia współpracy w zakresie rozpatrywania wniosków o readmisję i operacji powrotowych na podstawie istniejącego uzgodnienia o readmisji; miało to miejsce m.in. podczas spotkań wysokiego szczebla z Ministerstwem Spraw Zagranicznych Gambii, a także na pierwszym posiedzeniu wspólnej grupy roboczej, którą ustanowiono na mocy unijnego uzgodnienia o readmisji, w październiku 2022 r. Komisja podkreśliła, że aby osiągnąć znaczące i trwałe postępy, konieczne jest wznowienie współpracy na wszystkich etapach procesu readmisji, w szczególności przez przywrócenie rozpatrywania wniosków przez ambasady i sprawniejsze podejmowanie przez nie działań w kontaktach ze wszystkimi państwami członkowskimi.

Pomimo nieustającego zaangażowania UE w działania mające podnieść poziom współpracy Gambii, nie na wszystkich etapach poczyniono takie postępy.

Także po przyjęciu decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2459 Komisja i Wysoki Przedstawiciel w dalszym ciągu podejmowali działania w ramach zwiększonego zaangażowania w kontakty z władzami Gambii. Opierając się na istniejącym uzgodnieniu o readmisji, podczas posiedzeń urzędników wyższego szczebla i na drugim posiedzeniu wspólnej grupy roboczej w marcu 2023 r. Komisja ponownie przedstawiła swoje oczekiwania dotyczące rozpatrywania wniosków o readmisję i osiągnięcia stałego tempa przeprowadzania operacji powrotowych, co pozwoliłoby zmniejszyć istniejące zaległości.

Komisja doceniła szereg kroków podjętych przez Gambię, ale wskazała na konieczność czynienia dalszych starań, aby zapewnić pełne wdrożenie uzgodnienia o readmisji względem wszystkich państw członkowskich, oraz wykorzystania już podjętych działań do osiągnięcia trwałych i znaczących postępów na wszystkich etapach procedury readmisji.

Pod koniec 2022 r. i w 2023 r. – w ramach ciągłej oceny prowadzonej przez Komisję na podstawie danych i informacji dostarczanych przez państwa członkowskie oraz instytucje, organy, urzędy i agencje Unii, dyskusji na forum odpowiednich grup roboczych Rady i na posiedzeniach grup ekspertów, a także w ramach wymiany informacji z Gambią podczas posiedzeń wspólnej grupy roboczej – państwa członkowskie informowały o konstruktywnych krokach podjętych przez Gambię. Obejmowały one w szczególności wyznaczenie przez Gambię punktu kontaktowego ds. readmisji, aby ułatwić komunikację, a także zapewnienie możliwości dalszego przeprowadzania lotów czarterowych dzięki terminowemu wydawaniu zezwoleń na lądowanie. Doprowadziło to do częściowej poprawy współpracy operacyjnej w odniesieniu do niektórych państw członkowskich, w tym jeżeli chodzi o sprawniejsze podejmowanie działań przez niektóre ambasady Gambii, organizację misji identyfikacyjnych

i wydawanie dokumentów podróży w terminie określonym w uzgodnieniu o readmisji. Można zatem stwierdzić znaczącą i trwałą poprawę współpracy w zakresie readmisji w odniesieniu do organizacji lotów i operacji powrotowych.

Jeżeli chodzi o pomoc w identyfikowaniu obywateli Gambii nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, terminowe wydawanie dokumentów podróży oraz zdolność przewozową oferowaną w przypadku lotów czarterowych i ich częstotliwość, współpraca z Gambią w zakresie readmisji jest jednak nadal niewystarczająca, aby umożliwić trwałe zmniejszenie liczby osób nielegalnie przebywających w państwach członkowskich.

W związku z powyższym Komisja proponuje uchylenie decyzji wykonawczej Rady 2022/2459. Oznacza to, że do obywateli Gambii ponownie będzie miała zastosowanie opłata standardowa w wysokości 80 EUR.

Ponieważ współpraca z Gambią w zakresie readmisji, jeżeli chodzi o pomoc w identyfikowaniu obywateli Gambii nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, terminowe wydawanie dokumentów podróży oraz zdolność przewozową oferowaną w przypadku lotów czarterowych i ich częstotliwość, jest nadal niewystarczająca, aby umożliwić trwałe zmniejszenie liczby osób nielegalnie przebywających w państwach członkowskich, Komisja uważa, że decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1781 powinna pozostać w mocy.

Ogólne stosunki Unii z Gambią

Od czasu przemian demokratycznych w 2017 r. UE udziela Gambii regularnego wsparcia politycznego i finansowego. UE nadal wspiera stabilizację i konsolidację demokracji w tym kraju, w tym m.in. reformy konstytucyjne i reformy sektora bezpieczeństwa.

Krajowy wieloletni program indykatywny, który UE ustanowiła na lata 2021–2024, aby wesprzeć Gambię za pomocą instrumentu ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, i na który przewidziano pulę środków finansowych w wysokości 119 mln EUR, obejmuje trzy obszary priorytetowe: promowanie dobrych rządów, zieloną gospodarkę sprzyjającą trwałemu wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu oraz rozwój społeczny.

Gambia korzysta z bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku europejskiego w ramach inicjatywy „wszystko oprócz broni”. W 2019 r. podpisano 6-letnią umowę o partnerstwie w sprawie połowów między UE a Gambią. Gambia jest stroną umowy z Kotonu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowana decyzja jest spójna z kodeksem wizowym ustanawiającym zharmonizowane przepisy wspólnej polityki wizowej regulujące tryb i warunki wydawania wiz na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu. Proponowana decyzja stanowi rozwinięcie środków stosowanych wobec Gambii od końca 2021 r. i od 2022 r. na mocy decyzji wykonawczej Rady (UE) 2021/1781 i decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2459, a zatem jest z tymi decyzjami spójna.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

UE propaguje kompleksowe podejście do migracji i przymusowych wysiedleń, oparte na wspólnych wartościach i obowiązkach. Nowy pakt o migracji i azylu przewiduje rozwijanie i pogłębianie indywidualnie dostosowanych i zrównoważonych partnerstw w celu zacieśniania współpracy we wszystkich istotnych aspektach, które obejmują:

– zapewnianie ochrony osobom, które jej potrzebują, oraz udzielanie wsparcia państwom i społecznościom przyjmującym;

– tworzenie możliwości ekonomicznych i eliminowanie pierwotnych przyczyn migracji nieuregulowanej i przymusowych wysiedleń;

– wspieranie partnerstw na rzecz wzmocnienia sprawowania rządów w obszarze migracji i zarządzania nią;

– rozwijanie współpracy w zakresie powrotów i readmisji;

– rozwój legalnych dróg migracji do Europy.

Ważnym elementem tej polityki jest współpraca między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w zakresie readmisji obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w państwach członkowskich. Aby wzmocnić takie kompleksowe partnerstwa i zapewnić pełną współpracę ze strony państw trzecich, Rada Europejska wezwała UE do wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi, w tym współpracy na rzecz rozwoju, handlu lub środków wizowych[4].

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), art. 25a ust. 6.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Nie dotyczy.

• Proporcjonalność

Celem proponowanego środka jest dostosowanie środków wizowych jako wyraz uznania dotychczasowych starań Gambii na rzecz poprawy współpracy w zakresie readmisji obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w państwach członkowskich. Środki te są proporcjonalne do zamierzonego celu. Proponowany środek przywróci standardową opłatę wizową w wysokości 80 EUR wobec obywateli Gambii. Nie ma on wpływu na możliwość ubiegania się o wizę i jej otrzymania przez obywateli Gambii.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Nie dotyczy.

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

[4] EUCO 22/21 (17).

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Proponowane środki nie mają wpływu na możliwość ubiegania się o wizę i jej otrzymania, w związku z czym nie naruszają praw podstawowych osób ubiegających się o wizę, w szczególności prawa do poszanowania życia rodzinnego.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 stanowi, że decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2459 z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie stosowania podwyższonej opłaty wizowej w odniesieniu do Gambii traci moc. Oznacza to, że do obywateli Gambii ponownie będzie miała zastosowanie opłata standardowa w wysokości 80 EUR zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu wizowego.

Art. 2 zawiera listę adresatów proponowanej decyzji, tj. odpowiednich państw członkowskich.

2023/0345 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

dotycząca uchylenia decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2459 w sprawie stosowania podwyższonej opłaty wizowej w odniesieniu do Gambii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy („kodeks wizowy”)[5], w szczególności jego art. 25a ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 współpracę z Gambią w zakresie readmisji oceniono jako niewystarczającą. Biorąc pod uwagę działania podejmowane przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy oraz zważywszy na ogólne stosunki Unii z Gambią, uznano, że współpraca Gambii z Unią w kwestiach readmisji nie była wystarczająca i niezbędne było podjęcie przez Unię działań.

(2) Decyzją wykonawczą (UE) 2021/1781[6] tymczasowo zawieszono stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do obywateli Gambii.

(3) Ocena współpracy z Gambią w zakresie readmisji przeprowadzona po przyjęciu decyzji wykonawczej (UE) 2021/1781 wykazała, że nie nastąpiła znacząca poprawa, ponieważ współpraca w zakresie identyfikacji, wydawania dokumentów podróży i operacji powrotowych nadal była trudna. Pomimo pewnych ograniczonych zmian współpraca w zakresie readmisji pozostała niewystarczająca i nadal potrzebna była znacząca i trwała poprawa. W związku z tym decyzją wykonawczą (UE) 2022/2459[7] wprowadzono podwyższoną opłatę wizową dla obywateli Gambii.

(4) Prowadzona przez Komisję ciągła ocena współpracy Gambii w zakresie readmisji po wejściu w życie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2459 wskazuje, że nastąpiła znacząca i trwała poprawa współpracy w zakresie readmisji w odniesieniu do organizacji lotów i operacji powrotowych. W związku z tym stosowanie podwyższonej opłaty wizowej wobec obywateli Gambii nie jest już konieczne, a decyzję wykonawczą (UE) 2022/2459 należy uchylić.

---

5 Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

6 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1781 z dnia 7 października 2021 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Gambii (Dz.U. L 360 z 11.10.2021, s. 124).

7 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2459 z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie stosowania podwyższonej opłaty wizowej w odniesieniu do Gambii (Dz.U. L 321 z 15.12.2022, s. 18).

(5) Ciągła ocena współpracy Gambii w zakresie readmisji prowadzona przez Komisję wskazuje także, że jeżeli chodzi o pomoc w identyfikowaniu obywateli Gambii nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, terminowe wydawanie dokumentów podróży oraz zdolność przewozową oferowaną w przypadku lotów czarterowych i ich częstotliwość, współpraca z Gambią w zakresie readmisji pozostaje niewystarczająca, aby umożliwić trwałe zmniejszenie liczby obywateli Gambii nielegalnie przebywających w państwach członkowskich. Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1781 powinna zatem pozostać w mocy.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.

(7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE[8]; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

(8) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[9], które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE[10].

(9) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[11], które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE[12].

(10) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[13], które wchodzą

---

8 Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

9 Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

10 Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

11 Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

12 Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

13 Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE[14].

(11) Niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza (UE) 2022/2459 traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[14] Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).